

Velkommen igen, Guds Engle smaa

Grundtvig Julenat 1825

C. E. F. Weyse 1838

Uds. efter Weyses Korudsættelse for
4 lige Stemmer af Mogens Wöldike

Sopr. Alt
Ten. Bas

1. Vel - kommen i - gen, Guds Eng - le smaa, fra høj - e Him - mel - sa - le, med
2. Vel mødt un - der Sky paa Kir - ke - sti, paa Sne ved Mid - nats - ti - de! ud -

dej - li - ge Sol - skins - klæ - der paa, i Jor - dens Skyg - ge - da le! Trods
bæ - re vor Jul ej næn - ne I, der - paa tør nok vi li - de, o,

kling - ren - de Frost godt Aar i spaa for Fugl og Sæd i Dva - le!
gan - ger dog ej vor Dør for - bi, os vol - der ej den Kvi - de!

3. Vor Hytte er lav og saa vor Dør,
kun Armod er herinde,
men gæstet I har en Hytte før,
det drages vi til Minde,
er Kruset af Ler og Kagen tør
deri sig Engle finde.

4. Med venlige Øjne himmelblaa
i Vugger og i Senge
vi Puslinger, har i hver en Vraa,
som Blomster gro i Enge;
o, synger for dem, som Lærker slaa,
som hørt de har ej længe!

5. Saa drømme de sødt om Bethlehem,
og er det end forblommet,
de drømme dog sandt om Barnets Hjem,
som laa i Krybberummet:
de drømme, de lege Jul med dem,
hvis Sang de har fornummet!

6. Da vaagne de mildt i Morgengry
og tælle mer ej Timer!
da hører vi Julesang paany
som sig med Hjertet rimer;
da klinger det sødt ~~fra Morgensky,~~ i højt og lavt
naar Juleklokken kimer!

7. Da vandre Guds Engle op og ned
paa Salmens Tonestige,
da byder vor Herre selv „Guds Fred“
til dem, den efterhige;
da aabner sig Himlens Borgeled,
da kommer ret Guds Rige!

8. O, maatte vi kun den Glæde se,
før vore Øjne lukkes!
Da skal, som en Barnemoders Ve
vor Smerte sødt bortvugges.
Vor Fader i Himlen! lad det ske!
lad Julesorgen slukkes!